

Bijbel

Bijbel

Sassafras De Bruyn

Hervertelling **Sylvia Vanden Heede**

Met medewerking van
professor **Bénédicte Lemmelijn**

**Verhalen uit het
Oude Testament**

 LANNOO

Inhoudsopgave

GENESIS 1-11 (Mythische verhalen over de oorsprong)

Het eerste scheppingsverhaal: een volmaakte hemel en aarde

Het tweede scheppingsverhaal: grenzen in het paradijs

De zondvloed

De toren van Babel

GENESIS 12-36 (De aartsvaders)

Het verhaal van Abraham

Isaak

Jakob en Esau

Het gevecht bij de Jabbok

GENESIS 37-50 (De novelle van Jozef)

Jozef naar Egypte

Jozef en zijn broers

EXODUS 1-15 (De uittocht)

Een baby in de Nijl

De brandende braamstruik

De tien plagen

De uittocht uit Egypte

EXODUS 16-40 (De tocht door de woestijn)

De tien geboden en het gouden kalf

DEUTERONOMIUM (Het einde van de tocht)

De dood van Mozes

JOZUA (De intocht in het beloofde land)

De val van Jericho

RECHTERS (De vestiging van het volk in het beloofde land)

Rechters: Ehud, Deborah en Gideon

Het verhaal van Simson

RUTH

Uw God is mijn God

1 SAMUËL (De monarchie)

Het verhaal van Samuël

De eerste koning van Israël

Herderszoon David tot koning gezalfd

David en Goliath

2 SAMUËL

David en Batseba

1 KONINGEN

Salomo's oordeel

Elia bij de weduwe van Sarefat

2 KONINGEN

Elia stijgt ten hemel op

Elisa en het wonder

2 KONINGEN, JEREMIA (De periode van de ballingschap)

De Babylonische ballingschap

JONA

De profeet Jona

EZRA, NEHEMIA, ZACHARIA, JESAJA (De wederopbouw)

De terugkeer naar Jeruzalem

ESTER (De Perzische tijd)

Het verhaal van Ester

DANIËL (Overleven onder vreemde heerschappij)

Daniël in de leeuwenkuil

JOB (God en het lijden)

Het verhaal van Job

Het eerste scheppingsverhaal: een volmaakte hemel en aarde

In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was woest en leeg. Duisternis heerste over de diepte en een hevige wind zweefde over het water.

'Licht', zei God en daar was het licht. God schoof het licht aan de ene kant en het donker aan de andere kant. Dat was de eerste dag.

De tweede dag brak aan. 'Er moet water zijn op aarde, maar ook in de hemel', zei God.

En Hij gaf de wolken hun plaats ver boven het water beneden.

Op de derde dag maakte God bergen en heuvels, dalen en diepten. Al het water vloeyde samen op één plaats. Die plaats noemde God 'zee'. Het droge noemde Hij 'land'. Maar het land was kaal en God wilde dat het groen werd. Hij liet planten groeien, gras, bomen, struiken, alles wat blad heeft. God zag het en vond het goed.

De zon ging onder en de zon kwam op.

'Er moeten lichten aan de hemel komen', zei God. 'Die zullen de dag scheiden van de nacht.'

Hij zette de zon, de maan en de sterren aan de hemel. En Hij zei: 'Deze lichten zullen de seizoenen aangeven, de maanden en de jaren.' Daarna was de vierde dag voorbij.

'Het water moet wemelen van leven', zei God op de vijfde dag. 'En de lucht moet vol vogels zijn.'

Hij sprak en het was er: alles wat zwemt, alles wat door kieuwen ademt, alles wat vleugels en veren heeft. God zag dat het goed was. Hij zegende al dat leven en zei: 'Wees vruchtbaar, word talrijk!'

God zei op de zesde dag: 'De aarde moet dieren voortbrengen.' En het gebeurde. Er kwamen allerlei soorten dieren, wilde en tamme. Weer zag God dat het goed was. En toen zei Hij: 'Nu gaan Wij mensen maken die op ons lijken. Zij zullen voor de aarde zorgen en al wat erop leeft.'

En God schiep de man en de vrouw. Hij zegende de mens en zei: 'Wees vruchtbaar, word talrijk!' Op de zevende dag nam God rust.

De eerste Bijbelverhalen zijn mythische verhalen die zich afspelen in een tijd dat er nog geen tijd was.

Samen met de leegte en de duisternis verwijzen de woorden 'een hevige wind zweefde over het water' naar de chaos in het begin. In latere interpretaties vertaalt men de wind vaker als de geest van God die over het water zweeft.

Het eerste scheppingsverhaal is een gedicht in het Hebreeuws.

Het tweede scheppingsverhaal: grenzen in het paradijs

God plantte een tuin in Eden, in het oosten. Het was een tuin vol vruchtdragende bomen. In het midden stonden de levensboom en de boom van kennis van goed en kwaad.

God plaatste de mens in de tuin om die te bewonen en te bewerken. De mens was uit de aarde genomen, stof uit stof, net als de dieren. Maar de mens vond geen dier dat op hem leek. Daarom bracht God de mens in een diepe slaap. Uit de zijde van de mens nam Hij de vrouw. God bracht de man en de vrouw bij elkaar.

‘Vlees van mijn vlees, bot van mijn bot!’ riep de mens.

Ze waren naakt, maar schaamden zich niet. Ze waren één.

‘Van alle bomen in de tuin mag je eten’, zei God. ‘Behalve van de boom van kennis van goed en kwaad. Als je dat toch doet, zul je sterven.’

De slang, het listigste dier op aarde, zei: ‘Dat is niet zo. God weet dat je ogen zullen opengaan als je van die boom eet. Je zult niet sterven. Jullie zullen zelf goden zijn.’

De vrouw keek naar de boom, plukte een vrucht, at ervan en gaf er ook een aan de man. Toen gingen hun ogen open en zagen ze dat ze naakt waren. Ze maakten kleren van vijgenbladeren om zich te bedekken. Die avond riep God de mensen, maar ze verborgen zich.

‘Heb je van de boom gegeten die Ik jou verboden had?’ vroeg God.

‘De vrouw die U me gaf, heeft me een vrucht van de boom gegeven’, zei de man.

‘De slang heeft me in de val gelokt’, zei de vrouw.

God vervloekte de slang. Hij stuurde de mensen weg uit de tuin, omdat ze kennis hadden van goed en kwaad en niet meer eeuwig konden blijven leven.

Adam, de man, en Eva, zijn vrouw, kregen twee zonen, Kain en Abel. Maar Kain sloeg Abel dood. Dat was de eerste moord.

In het verhaal over Adam en Eva en hun zonen maakt de harmonie van het eerste scheppingsgedicht plaats voor kwetsbaarheid, grenzen overschrijden en hoogmoed. Daardoor ontstaat er eerst een breuk tussen mens en God, daarna tussen mens en mens. Adam betekent 'mens' en Eva betekent 'leven'; zo wordt ze genoemd omdat ze later in het verhaal 'moeder van alle levende wezens' wordt. Kain betekent 'scepsele' en Abel betekent 'niets, lucht'.

De zondvloed

De Heer kreeg spijt dat Hij de mensen gemaakt had, want ze deden niets dan slechte dingen. Daarom besloot Hij de schepping van de aardbodem weg te vagen. Er was echter één mens die rechtvaardig leefde, Noach. God zei tegen Noach: 'Met jou sluit Ik een verbond. Maak een ark, een grote boot, want Ik zal de aarde overspoelen met een vloed. Al wat leeft, zal sterven. Maar jou en je gezin zal Ik sparen. Neem ook van elke diersoort een mannetje en een vrouwtje mee in de ark.'

Noach maakte de ark en ging met zijn gezin en de dieren naar binnen. God sloot de deur achter hem. Toen braken alle oerbronnen open en een verwoestende vloed overspoelde de aarde. Veertig dagen en veertig nachten lang regende het. Het water steeg en de ark werd opgetild. Alles wat leefde, kwam om. Maar wie in de ark was, werd gered. Het water begon te zakken. De ark liep vast op de berg Ararat. Na veertig dagen liet Noach een raaf los.

Maar de raaf vloog heen en weer, omdat er op de hele aarde nog geen droge plek te vinden was. Daarna liet Noach een duif los, maar zij keerde terug omdat ze nergens kon neerstrijken om te rusten. Na zeven dagen liet Noach de duif opnieuw los. Tegen de avond bracht de vogel een jong olijfblad naar de ark. Weer wachtte Noach zeven dagen. Toen de duif voor de derde keer werd vrijgelaten, kwam ze niet meer terug.

De aarde was droog geworden.

God zei: 'Ga naar buiten. Laat ook alle dieren vrij.' En dat deed Noach. God zegende Noach en zijn zonen en zei: 'Wees vruchtbaar, word talrijk! Ik sluit een verbond met jou en met je nakomelingen. Nooit meer zal al wat leeft door een vloed worden uitgeroeid.' En er verscheen een regenboog aan de hemel.

